

Voordat de bergen geboren waren,
voordat de aarde was voortgebracht,
zijt Gij, God, van eeuwig tot eeuwig.
Wat sterfelijk is, vergaat weer tot stof.
Gij zegt: keer terug, kind van mensen!

†

DANKBAAR AANDENKEN AAN
DE HEER

Camiel CAREEL

weduwnaar van **Mevrouw**
Augusta VANDERBEKEN

geboren te Zulte op 26 oktober 1901 en overleden te Waregem, in de kliniek "O..L.-Vrouw van Lourdes", op 7 oktober 1990, voorzien van de H. Sakramenten.
Lid van de K.B.G.

—

Ook voor Camiel is dit, naar mensenmaat toch lange leven, afgebroken zoals een droom in de ochtend afbreekt. Wij kennen inderdaad dag noch uur. Hij mag nu terugblikken op een lang en welgevuld leven waarin hij steeds allereerst aan anderen heeft gedacht en zichzelf op de achtergrond plaatste. Vele vruchten zijn reeds geplukt in deze herfst. Nu ook de rijpe vrucht van dit mooie leven.

Camiel heeft hard gewerkt in zijn leven. Zelfs toen hij reeds op pensioen was, werkte hij nog in het vlas want het werken zat hem in het bloed. Het getuigde allemaal van zijn grote liefde voor zijn gezin. Wie werkt voor vrouw en kind en wordt door hen bemind, 't is vader.

Zonder veel woorden maar heel oprecht verlangde hij dat zijn echtgenote en kinderen gelukkig waren. Gelukkig zijn betekende voor hem niets anders dan zien dat zij gelukkig waren. Een pracht van een man die niet voor zichzelf leefde.

Dit leven speelde zich af in de schaduw van het kruis. De eerste wereldoorlog eiste een zware tol in zijn thuis. Ook later in zijn huwelijk werd reeds vroeg het offer gevraagd van twee kinderen. In zijn levensavond verloor hij zijn echtgenote en zijn zoon op een goede week tijd. Hij leefde steeds moedig verder, vooral uit grenzeloze liefde voor zijn dochter. Zelf vertrouwd met het lijden kon hij veel begrip opbrengen voor mensen die het moeilijk hebben in het leven.

Aan de bond van de gepensioneerden heeft hij ook veel vreugde beleefd. Een feestnamiddag of een reis waren een welgekomen afwisseling in het leven. Zijn grote hobby bestond er echter in er thuis voor te zorgen dat alles in de puntjes in orde was.

De laatste maanden van zijn leven heeft hij niet meer kunnen doorbrengen in zijn trouwde woning. Het rusthuis was een ideale opvang want hij kon in dezelfde buurt blijven en mocht dagelijks de genegenheid ondervinden van schoondochter en kleinkinderen. Als inbrave man was hij onzeglijk dankbaar.

Zei hij niet op 't einde van zijn leven: "Bedankt, ge hebt me gaarne gezien hé"?

Zouden we dan de Heer niet danken voor zo'n fijne man? Gelovig is hij ons voorgegaan. Met een blij hart heeft hij zijn plicht gedaan. Moge de Heer hem in zijn en onze liefde bewaren.

—

Voor uw biddend medeleven danken U de families

CAREEL - NEIRYNCK en
VANDERBEKEN - VAN HOECKE.

Namis in de kapel van het klooster op
30 oktober om 19.00 u.

Rouw. Fun. V.D. Vijver - Zulte - Druk. De Waele